

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: J. H., bytem

proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**,
sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2020, č. j. MHMP 430807/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2020, č. j. MHMP 430807/2020, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 000 Kč** do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3 ze dne 30. 10. 2019, č. j. S UMCP3 516910/2019, o vině žalobce ze spáchání přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. a), c) bod 4a zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), neboť úmyslně jinému ublížil na cti tím, že ho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

jiným způsobem hrubě urazil, a dále úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání, a to tím, že jako jednatel SVJ učinil emailová podání, kde se vymezil vůči jinému vlastníku bytové jednotky a to tak, že o něm uvedl : *příště místo slov dá do vnitrobloku otráveného burta plného hřebíků či jed na krysy, či si snad počká na někoho, kdo s ním nesouhlasí; stupňuje své sociopatické chování; pokud bude i nadále stupňovat své výpady vůči osobám, které s ním nesouhlasí, statisticky vzato narazí na někoho, kdo s ním problém vyřeší rychle a stručně ručně“ a dále že „pohledávku by z něj velmi rychle dostal nějaký přítel z východu. Žalobce namítá absenci materiální i subjektivní stránky přestupku, nepřiměřenost sankce, nepřezkoumatelnost a nedostatečně zjištěný skutkový stav.*

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, odvolací řízení tvoří s prvostupňovým řízením jeden celek, proto žalovaný nevidí smysl v tom, opakovat co již bylo řečeno a s čímž se plně ztotožňuje, proto se v rozhodnutí zaměřil toliko na vypořádání odvolacích námitek. Žalovaný odkázal na § 85 odst. 1 správního řádu a zásadu jednoho celku správního řízení.
3. Soud nejdříve posoudil námitku nepřezkoumatelnosti, jejíž případná důvodnost brání věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů. Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného v tom, že odvolací orgán odůvodnil své rozhodnutí pouze na ½ stránky textu s tím, že pochválil precizní odůvodnění správního orgánu prvního stupně. Odvolací orgán se tak ve svém rozhodnutí nevypořádal s námitkami obviněného a jeho odvolacími důvody. Vždy bude záležet na okolnostech projednávané věci, zda jde o složitější právní nebo skutkové posouzení a na rozsahu odvolacích námitek. V posuzované věci je na první pohled zjevný rozpor mezi rozsahem odůvodnění správního orgánu I. stupně a II. stupně. Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3 č. j. S UMCP3 516910/2019 obsahuje 33 stran odůvodnění a rozhodnutí žalovaného pouze faktické 3 strany, z čehož odvolání žalobce je věnováno několik vět a to pouze v rozsahu námítky podjatosti a konstatování, že ke spáchání skutků se žalobce přiznal a jeho emailové zprávy nelze považovat za přátelské rady v rámci výměny názorů. Vzhledem k povaze přestupku a nesporného skutkového stavu soud považuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně za exces popírající zásadu hospodárnosti řízení, do které lze zařadit také efektivitu při vypracování rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného soud také považuje za exces, ale co do „efektivity“ na druhé straně spektra, ve svém důsledku jde o rezignaci na úlohu odvolacího orgánu, jestliže žalobce v odvolání uplatnil kromě jiné i věcné námitky. Není důvodu se vypořádat s veškerými námitkami účastníka, zejména pokud je účastník mylně zasahuje do celospolečenského kontextu nebo alespoň kontextu poměrů v SVJ. Také lze pominout zjevné urážlivé poznámky vůči úřední osobě nebo poškozenému, zejména pokud je z podání žalobce zjevné, že příčiny jeho konání přesahují rámec přestupkového řízení. Je však nutné analyzovat obsah odvolání žalobce a nalézt skutečné věcné důvody směřující proti podstatě rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
4. Podle § 89 odst. 2 správního řádu *odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.* Ve správním řádu se tak uplatňuje v odvolacím řízení tzv. omezený revizní princip. V řízení o přestupku se však uplatňuje plný revizní princip, neboť odvolací správní orgán přezkouvává napadené rozhodnutí v plném rozsahu, tedy

přezkoumává nejen zákonnost rozhodnutí, ale i jeho správnost, bez ohledu na rozsah námitek uvedených v odvolání (§ 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Na základě § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich byl žalovaný povinen se vypořádat s relevantními námitkami žalobce dříve uplatněnými.

5. Žalobce v odvolání zpochybnil přiléhavost správním orgánem aplikované judikatury ohledně vyhrožování a považuje je za „xenofobní“. Dále namítl nesprávnou protokolaci průběhu jednání před správním orgánem I. stupně bez jakékoliv další specifikace tvrzené vady, nevyhovění jeho žádosti na pokračování jeho výsledku v dalším jednání, nenaplnění skutkové podstaty a neprokázání úmyslu, neprovedení navržených svědků bez jejich identifikace, neposouzení výroků poškozeného, ve srovnání s nimiž by bylo zřejmé, že ze strany žalobce šlo o přátelské rady a dále absenci elektronického podpisu emailů, v důsledku čehož je lze dle žalobce „modifikovat“.
6. Z obsahu odůvodnění rozhodnutí žalovaného lze mít za to, že k výše uvedeným odvolacím námitkám se žalovaný vyjádřil pouze k tvrzení o přátelské povaze „rad“ žalobce a to tak, že konstatoval, že se nejednalo o přátelské rady. Lze přisvědčit žalovanému, že po stránce skutkové se jednalo o prostou věc, žalobce nepopřel, že učinil rozhodná emailová podání. Takové vypořádání se s námitkou „absence elektronického podpisu emailu“ je dostatečné. Také lze přípustně pominout námitku o xenofobní povaze rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 To 57/2006 a č.j. 8 Tdo 558/2014 – 19, neboť je příliš bizarní, aby byla způsobilá věcného přezkumu. Podle soudu však nelze pominout odvolací námitku neprovedení svědků, což souvisí s otázkou, zda chování poškozeného je relevantní při posouzení společenské nebezpečnosti jednání žalobce neprokázání úmyslu. A dále námitku neprokázání úmyslu a nenaplnění skutkové podstaty. I kdyby odůvodnění správního orgánu I. stupně bylo natolik perfektní, že nelze argumentačně sdělit více, stále je odvolací orgán povinen provést vlastní argumentační úvahu, dle které ve světle odvolacích námitek ob stojí rozhodnutí prvostupňové, což žalovaný neučinil a povaze věci nepříhodně pouze odkázal na odůvodnění správního orgánu I. stupně. Soud má za to, že povaze přestupkového jednání a s tím spojených otázek o naplnění materiální stránky posuzovaného přestupku neodpovídalo oprávnění žalovaného pouze odkázat na předchozí rozhodnutí a nesdělil žalobci vlastní úvahy, dle kterých jeho jednání vedlo k závěru o vině a trestu. Z rozhodnutí žalovaného o udělení pořádkové pokuty, č. j. MHMP 392265/2020, je patrné, že zásada jednoty řízení je žalovaným vykládána příliš extenzivně. Účelem dané zásady není, aby odvolací orgán redukoval odůvodnění svých rozhodnutí na pouhé vyslovení zákonnosti či nezákonnosti odvoláním napadeného rozhodnutí s douškou minimalistických vlastních úvah, ale aby byl oprávněn doplnit určitou část skutkových zjištění nebo právních úvah, aniž by byl povinen prvostupňové rozhodnutí rušit, nebo se zabývat v celém rozsahu danou věcí jako správní orgán I. stupně. Odvolací orgán je tak oprávněn posoudit pouze rozhodnou částí otázek pro posouzení důvodnosti odvolání a v ostatním rozsahu odkázat na odůvodnění prvostupňové rozhodnutí, nikoli však pouze odkázat na předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
7. S ohledem na výše uvedené soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v důsledku absence vypořádání se námitkou absence materiální stránky přestupku, neprokázání úmyslu a zamítnutí návrhu

na provedení výslechu navržených svědků. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a nově se vypořádá s věcnými odvolacími námitkami žalobce.

8. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. V řízení o přiznání odkladného účinku žalobce úspěšný nebyl, proto mu soud nepřiznal náhradu nákladů spočívajícím v zaplacení soudního poplatku 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 2. 9. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.